

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

VI. Quomodo Christus natus sua nos passione redemit, & caelos
conscendere fecit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

nimia perculsus inuidia, rimari callide versutus cœperat, qui infidiis, ne ad tantam numinis conscenderet gloriam, subdolos deciperet: pro nihilo forte ducens concessa, illicita nimium adlubescendo laudans, mulierem admodum fragilem pellexit. Quæ sui detrimenti minime contenta, virum muliebriter victum blandis suasionibus delinitum, exili heu malo gustato sibi similem faciens, perdidit.

V.

Quomodo in hac miseria omnibus priuati virtutibus deiiciuntur, tandemque cataclysmate de....

Vtrique tandem præfatis priuati donariis, paradisi eliminati metis, in præsentis vitæ ærumna miserimi deiiciuntur: contemnentes conditorem, a cunctis insequuntur creatis. Vita desit, mors inoleuit. Virtutum caterua recedente vitiorum cumulus successit. Succedente nepotum profapia, successit cumulata criminum collegio: vniuersi cum suis sceleribus cataclysmate dempti, tandem, octo vtriusque sexus referuatis, tabescendo deficiunt. Vitiis copiose surgentibus, Conditor se hominem fecisse indoluit. Postremo misericors mortalibus vt pollicitus est succurrit.

VI.

Quomodo Christus natus sua nos passione redemit, & caelos conscendere fecit.

Stella emicuit matutina qua e suo radio mundi tenebras fugaret. Fauſta respanduit Maria, cuius vtero virginali Christus ineffabiliter editus, peccatorum tenebras mediator clementissimus dempsit. Viguit Christus virtutibus plenus. Incanduit Iudæa ingenti rancore repleta. Carnem suscipiens pro nobis pati voluit. Quod eius permisso infelix audacter compleuit Iudæa. Ligno quippe perditum, ligni scandens gabulum, genus redemit humanum. Vniuersas namque hominum dæmon nationes ludificando insultans, iure vt mandati transgressorem possidens, mortem mulctabat perpetua. Sanguis vero a mortuis vltorem trophæo crucis diuisit. Prædam de perfidi leonis ore tulit, secumque super æthera vehens superius angelorum cœtibus confociauit; vt cum eo communi con-

tubernio

tubernio fruente, bonitate perspicui virtutum omnium vbertate referti, expertes peccati, omni contagione priuati, sine fine post diem iudicii restauratis corporibus exultantes regnarent. Hanc præcipuam sine dubio gloriam credentibus, qui Trinitatis veræque vnitatis fidem bonis insudantes operibus sectantur, pollicitus, non credentibus supplicium minatus æternum, perpetuis barathri incendiis iustissime spondit.

VII.

De beneuolo regis meditamine.

Hinc ego Edgarus, diuina fauente gratia totius Albiōnis basileus, rimari magnopere cœperam quid operum studio exercerem, vt ad tantam gloriam perueniens Christi sanctorumque eius cælo collocatorū contubernio coronatus fruerer, tantamque inferni miseriam deuitarem. Instigante etenim Domini clementia, occurrit animo vt ipse criminibus cessarem cunctis, atque bonis operibus insistens, forma factus gregi, quousque nostri regiminis gubernamine degentes lucrifacerem. Quosdam igitur suasionibus inuitans ad præmia, quosdam terroribus compellens, ad gloriam bonâ ædificans, mala, vt Domino faciente potui, dissipauit. Scriptum quippe per Ieremiam memini prophetam: *Ecce constitui te super gentes, & super regna, vt euellas, & destruas, & disperdas, & dissipes, & ædifices, & plantes.* Talibus igitur exhortatus doctoribus, quibus nos Dominus per prophetam clementer admonuit, agens Christo fauente in terris quod ipse iuste egit in cælis, extricans videlicet Domini cultura criminum spurcicias, virtutum semina sedulus agricola inferui.

VIII.

Qua ratione clericos eliminans monachos collocauit.

Timens ne æternam incurrerem miseriam, si adepta potestate non facerem quod ipse, qui operatur omnia quæ in cælo vult & in terra, suis exemplis iustus examinatore innotuit, vitiosorum cuneos canonicorum e diuersis nostri regiminis cœnobiis Christi vicarius eliminaui; quod nullis mihi intercessionibus prodesse poterant, sed potius, vt beatus ait Gregorius, iusti vindictam iudicis prouoca-

Concil. Tom. 25.

S